

Bruksela, 12 lipca 2023 r.
(OR. en)

11593/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0249(NLE)

PECHE 284

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	11 lipca 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 423 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki, i uchylająca decyzję (UE) 2019/867

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 423 final.

Załącznik: COM(2023) 423 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.7.2023 r.
COM(2023) 423 final

2023/0249 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji
do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki, i uchylająca decyzję
(UE) 2019/867**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na corocznych posiedzeniach Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) w latach 2024–2028, w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki

Celem Konwencji o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki („konwencja CCAMLR”) jest ochrona i racjonalne wykorzystanie żywych zasobów morskich Antarktyki, które są częścią ekosystemu Antarktyki. Konwencja weszła w życie w dniu 7 kwietnia 1982 r.

UE¹ i szereg jej państw członkowskich² są umawiającymi się stronami konwencji CAMLR.

2.2. Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki

Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) jest organem ustanowionym przez konwencję CCAMLR w celu przyjmowania środków zapewniających ochronę żywych zasobów morskich Antarktyki, w tym ich racjonalne wykorzystanie. W tym celu formułuje ona, przyjmuje i zmienia środki ochrony na podstawie najlepszych dostępnych dowodów naukowych. Środki te mogą stać się wiążące dla Unii.

Jako członek CCAMLR UE jest uprawniona do udziału w podejmowaniu przez nią decyzji i głosowaniu w ich sprawie. CCAMLR podejmuje decyzje w drodze konsensusu.

2.3. Decyzje CCAMLR

Posiedzenia CCAMLR odbywają się co najmniej raz w roku. CCAMLR przyjmuje środki ochrony na podstawie najlepszych dostępnych informacji naukowych, które regulują wykorzystanie żywych zasobów morskich Antarktyki.

Zgodnie z art. IX.6 konwencji CCAMLR członkowie są zawiadamiani o środkach natychmiast po corocznych posiedzeniach, a środki stają się wiążące 180 dni później. Członkowie, którzy zgłoszą sprzeciw wobec takiego środka w terminie 90 dni od zawiadomienia, nie są tym środkiem związani.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE na corocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie w dwóch etapach. Decyzja Rady określa wytyczne dotyczące stanowiska UE w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego corocznego posiedzenia w drodze dokumentów roboczych Komisji, zatwierdzanych przez Radę.

W przypadku CCAMLR podejście to wdrożono decyzją Rady (UE) 2019/867 z dnia 14 maja 2019 r., która określa stanowisko UE na forum CCAMLR na lata 2019–2023. Decyzja

¹ Decyzja Rady 81/691/EWG (Dz.U. L 252 z 5.9.1981, s. 26).

² Konwencję podpisały następujące państwa członkowskie: Belgia (1980 r.), Finlandia (1989 r., lecz nie jest członkiem CCAMLR), Francja (1980 r.), Niemcy (1980 r.), Grecja (1987 r., lecz nie jest członkiem CCAMLR), Włochy (1989 r.), Niderlandy (1990 r.), Polska (1980 r.), Hiszpania (1984 r.), Szwecja (1984 r.).

zawiera ogólne zasady, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę CCAMLR. Na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia dodatkowo standardową procedurę doprecyzowywania stanowiska UE z roku na rok.

W decyzji Rady (UE) 2019/867 uwzględniono zasady nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013³, jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa⁴. Stanowisko Unii dostosowano w niej ponadto do traktatu lizbońskiego.

W decyzji Rady (UE) 2019/867 przewidziano ocenę i, w stosownych przypadkach, przegląd stanowiska UE przed corocznym posiedzeniem w 2024 r. W związku z tym niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum CCAMLR na lata 2024–2028, zastępując tym samym decyzję Rady (UE) 2019/867.

Niniejszy przegląd uwzględnia, w odniesieniu do rybołówstwa, Europejski Zielony Ład, w szczególności strategię na rzecz bioróżnorodności⁵, strategię w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu⁶ i strategię „od pola do stołu”⁷. Uwzględniono w nim również strategię w dziedzinie tworzyw sztucznych⁸ oraz plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń⁹. Uwzględniono w nim też wspólny komunikat w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami¹⁰.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu UE w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁴ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” (COM(2021) 400 final).

¹⁰ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

CCAMLR jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie konwencji CCAMLR.

Akty, które CCAMLR ma przyjąć, to akty mające skutki prawne. Są one wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. X.6 konwencji CCAMLR i – jako że decyzje CCAMLR mogą uzupełniać, zmieniać lub zastępować obowiązki ustanowione w obowiązujących przepisach UE – mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania¹²;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa¹³;
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi¹⁴;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 600/2004 ustanawiające niektóre środki techniczne stosowane do działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki¹⁵;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki¹⁶; oraz
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1035/2001 ustanawiające system dokumentacji połowów dla *Dissostichus* spp.¹⁷

Planowane akty nie uzupełniają, ani nie zmieniają ram instytucjonalnych konwencji CCAMLR.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów

¹¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

¹² Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

¹³ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

¹⁴ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

¹⁵ Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 1.

¹⁶ Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16.

¹⁷ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 1.

lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Podstawę prawną określającą zasady, które stanowisko to ma odzwierciedlać, stanowi rozporządzenie (UE) nr 1380/2013.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ta zastąpi decyzję Rady (UE) 2019/867, która obejmuje lata 2019–2023.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE, w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki, i uchylająca decyzję (UE) 2019/867****RADA UNII EUROPEJSKIEJ,**

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 81/691/EWG¹ Wspólnota Europejska zawarła Konwencję o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki („konwencja CCAMLR”), która weszła w życie w dniu 7 kwietnia 1982 r. i ustanowiła Komisję do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR). Umawiającymi się stronami konwencji CAMLR są również Belgia, Niemcy, Hiszpania, Francja, Włochy, Polska i Szwecja. Grecja, Niderlandy i Finlandia są umawiającymi się stronami konwencji CCAMLR, lecz nie są członkami CCAMLR.
- (2) Zgodnie z art. IX.1 konwencji CCAMLR, CCAMLR jest odpowiedzialna za przyjmowanie środków ochrony na swoich corocznych posiedzeniach mających na celu zapewnienie ochrony żywych zasobów morskich Antarktyki, w tym ich racjonalnego wykorzystania. Środki te mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013² stanowi, że Unia ma zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia

¹ Decyzja Rady z dnia 4 września 1981 r. dotycząca zawarcia Konwencji o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (81/691/EWG) (Dz.U. L 252 z 5.9.1981, s. 26).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że Unia ma kierować się tymi celami i zasadami w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

- (4) Zgodnie ze strategią na rzecz bioróżnorodności³, strategią w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu⁴ i strategią „od pola do stołu”⁵ ochrona przyrody i odwrócenie degradacji ekosystemów są konieczne. Zagrożenia wynikające ze zmiany klimatu i utraty różnorodności biologicznej nie mogą zagrażać dostępności towarów i usług, które zdrowe ekosystemy morskie zapewniają rybakom, społecznościom nadbrzeżnym i całej ludzkości.
- (5) Strategia w dziedzinie tworzyw sztucznych⁶ odnosi się do konkretnych środków służących ograniczeniu zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu. Celem planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń⁷ jest ponadto ograniczenie o 50 % ilości odpadów z tworzyw sztucznych w morzu oraz o 30 % ilości mikrodrobin plastiku uwalnianych do środowiska.
- (6) Zgodnie ze wspólnym komunikatem w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami⁸ ochrona mórz i oceanów oraz ochrona ich różnorodności biologicznej są kluczowymi priorytetami działań zewnętrznych UE. UE jest najważniejszym podmiotem w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i organach ds. rybołówstwa na całym świecie. Na tych forach UE propaguje zrównoważony rozwój zasobów rybnych i przejrzysty proces decyzyjny oparty na rzetelnych opiniach naukowych, rozwija badania naukowe i zwiększa poziom przestrzegania przepisów.
- (7) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum CCAMLR w latach 2024–2028, ponieważ środki ochrony CCAMLR mogą być wiążące dla Unii i mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na: rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008⁹; rozporządzenie Rady (WE)

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” (COM(2021) 400 final).

⁸ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywanie i eliminowanie, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

nr 1224/2009¹⁰; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403¹¹; rozporządzenie Rady (WE) nr 600/2004¹²; rozporządzenie Rady nr 601/2004¹³ i rozporządzenie Rady (WE) nr 1035/2001¹⁴.

- (8) Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach CCAMLR, jest obecnie określone w decyzji Rady (UE) 2019/867¹⁵. Należy uchylić tę decyzję i ustanowić nową decyzję na lata 2024–2028.
- (9) Ze względu za ograniczoną wiedzę na temat charakteru zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją CAMLR, i w konsekwencji konieczność ustalenia stanowiska Unii, które uwzględni nową sytuację, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami CCAMLR lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2024–2028,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR), określono w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach CCAMLR, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, przeglądowi, których dokonuje Rada na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia CCAMLR w 2029 r.

¹⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

¹² Rozporządzenie Rady (WE) nr 600/2004 z dnia 22 marca 2004 r. ustanawiające niektóre środki techniczne stosowane do działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 1).

¹³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 z dnia 22 marca 2004 r. ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16).

¹⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1035/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające system dokumentacji połowów dla *Dissostichus* spp. (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 1).

¹⁵ Decyzja Rady z dnia 14 maja 2019 r. dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR), i uchylająca decyzję z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć, w imieniu Unii, w ramach CCAMLR (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 72).

Artykuł 4

Decyzja (UE) 2019/867 traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*